

Kızılca Güne Çağrın

– Ozan EFE · 24 Nisan 2012

Kızılca Güne Çağrın

kızılca güne çağrın
başa sona duyuldu
gök gürüldür ağrın
top yeküne uyuldu

yağmurları yağıldı
üst üstüne yığıldı
kapkaranı dağıldı
kara kışa buyuldu

kara duman üstüne
çelenginde büstüne
çakal süründü tüne
kahrolunca koyuldu

canı dişe takarak
şahadetle akarak
şimşeğinle çakarak
vuruşmaya doyuldu

atıldık dört köşeye
yaylım ateş döşeye
canı koyduk şişeye
yüreğinden oyuldu

tahtı tacı dinleyen
içten içe kınlayan
felaketi anlayan
can evine soyuldu

tahtı tacı derdine
gider elin ardına
dağı alan merdine

gurk yerine yoyuldu

zor kızılca kıyamet
el açıp da kıyam et
bitecek mi hıyanet
sihrine mi kayboldu

bıçak kemiğe deydi
kendine derdin deydi
görevin yerindeydi
arandığında buldu

yedi düvel oyunca
sürüldü an boyunca
ozan efem doyunca
bağımsızlık da oldu

250312denizli

“küçük sırlar büyük anılar” Türkün ve Atatürk'ün Romanı 5. cildi okuduktan sonra dile dolanan maniler
EMEĞİ GEÇEN YÜREKLERE SELAM OLSUN